2011. május 11., szerda • LXIX. évfolyam • 109/2. szám, 24 oldal • Budapesti kiadás • 200 forint, előfizetőknek 141 forint • www.nol.hu

NÉPSZABADSÁG

A Microsoft bekebelezte a Skype internetes telefonszolgáltatót

- Steve Ballmer elképesztő távlatokat lát a 8,5 milliárd dolláros üzletben.
- Mi lesz az Apple vagy Android platformon skype-olókkal? **Gazdaság →10**

Menekültválság Magyarország csak EU-elnökként foglalkozik a bevándorlással

Afrikai áradat feszegeti a schengeni határokat

Az olasz partokat ostromolják az európai befogadásban reménykedők FOTÓ: REUTERS – TONY GENTILE

Munkatársunktól

Felkorbácsolta a menekültügyi vitákat a brit *Guardian* cikke arról, hogy a NATO és az európai parti őrség sorsára hagyta a Líbiából távozókat. Az illetékesek cáfolják, hogy tudtak volna a menekültek kálváriájáról, és elmulasztották a segítségnyújtást. Ám figyelve az EU-tagállamok közötti vitákat arról, hogy mit kezdjenek a bevándorlókkal, illetve a menekültekkel, a mulasztás akár szándékos is lehet.

Menekültügyi válságról beszélt lapunknak *Sybella Wilkes*, az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának (UNHCR) Észak-Afrikáért felelős szóvivője is. De hozzátette: a Líbiából menekülőknek még mindig csak két százaléka indul Európa felé, a többiek a szomszédos országokban húzzák meg magukat. A határokon tízezres menekülttáborok épültek, ám az anyagiakban amúgy nem dúskáló tunéziaiak és egyiptomiak szolidaritása, segítségnyújtása tanulságos lenne Európa számára is – mondta Wilkes.

A UNHCR becslése szerint az utóbbi hetekben több mint ezer ember lelte halálát a Földközi-tengerben. A menekültek bárkái túlterheltek, régiek, nehezen dacolnak az időjárással. Egy hajó hétfőn nem sokkal a líbiai partok elhagyása után kettétört és elsüllyedt. Hatszázan voltak rajta, ebből négyszáz embert sikerült kimenteni. Ennél rosszabbul jártak annak a bárkának az utasai, akik több mint két hétig sodródtak a Földközi-tengeren. Kálváriájukat (amelyről a Guardian számolt be) a hetvenkét utasból csak tízen élték túl. A fedélzeten eritreai, etióp, nigériai és szudáni menekültek tartózkodtak, köztük asszonyok és gyermekek is. Évekkel ezelőtt indultak Európába, de végül Líbiában ragadtak. *Kadhafi* elnök az európai kapcsolatok normalizálásért cserébe azt is vállalta: befogadja és főképp feltartóztatja az Európába készülő afrikaiakat. A fekete-afrikaiak többsége Tripoliban telepedett le, ablakot mosott, kenyeret sütött vagy utcát sepert. Reménykedtek, hogy össze tudják kuporgatni a két-háromezer dollárt, amit az embercsempészek elkértek egy átkelésért. A polgárháború azonban kétségbeesett menekülésre késztette őket: elvesztették a munkájukat és a megélhetésüket, lakásaikból kirakták őket. Ám a határok megnyíltak, így sokan vállalták az átkelés-sel járó kockázatokat.

Többhetes hánykolódásra azonban senki sem készült. Az etióp *Abu Kurke* a Guardiannek elmesélte, hogyan haltak éhen és szomjan a társai. – Minden reggel újabb és újabb holttesteket találtunk, 24 óráig vártunk, aztán a tengerbe dobtuk őket – mondta. A szolidaritás mégsem veszett teljesen el: amikor a fedélzeten levő két csecsemőnek a szülei is meghaltak, a többiek vették őket gondozásba. De minden hiábavaló volt, túl kicsik voltak, két napra rá követték a szüleiket.

Abu Kurke és a túlélők azt állítják, hogy sorsukra hagyták őket. Egy Army feliratú helikopterről ledobtak nekik kekszet és palackozott vizet, de hiába integettek, nem jött segítség. Két nappal később két helikopter repült el felettük (a feltételezések szerint a francia repülőgép-anyahajó, a Charles de Gaulle fedélzetéről), de ők sem siettek a segítségükre. Kurke fogkrémet evett és saját vizeletét itta, így élte túl az utazást.

Sybella Wilkes a UNHCR részéről nem szeretné kommentálni a történetet, nekik nincsenek információik arról, hogy a NATO vagy az európaiak „félrenéztek” volna. Szeretnék viszont felhívni az összes, a Földközi-tengeren közlekedő katonai és kereskedelmi hajó legénységének figyelmét, hogy kötelességük odafigyelni a tengeren hánykolódó hajókra, és segítséget nyújtani. *Carmen Romero*, a NATO szóvivője tegnap már azt bizonygatta, hogy a NATO hadihajói tisztában vannak a nemzetközi tengerjog által rájuk ruházott felelősséggel – vagyis azzal, hogy a bajba jutott embereket ki kell menteni. **Az ügy →4**

Loliták, Gangurók, lázadók a tokiói utcán

A japán iskolákban kötelező az egyenruha, sokan felnőve is ennek „öltönyös-kosztümös” változatában járnak. A fővárosban azonban gyakran látni fiatalokat kirívó jelmezben. →20

Bilincsbe verték a rendőrt faképnél hagyó, vörös iszap elől menekülő apát

Érlaki Gyula nem fogadta el, hogy csak bizonyítottság hiányában zárták le az ügyét, a panasza nyomán indult újabb nyomozás eredményeként viszont vádat emeltek ellene. →8

ÖRÖKIFJÚ SPORTNAGYI

Mit ér egy nagymama, ha nem tud szaladni a labda után? A budai margitosok nem szeretnének ebbe a helyzetbe kerülni, így aztán ropognak a csontok, amikor Zsuzsi néni trenírozza őket. Az átlagéletkor nyolcvan körüli, Lindner Ernőné tanárnő közelít a százhoz.
Arcok →24
FOTÓ: KURUCZ ÁRPÁD

ÖTÖDIK HASÁB

Élvezet

Tegnap a választójogi reformot előkészítő bizottság ülésén Salamon László elnök arra a gyanúra, hogy meglehet, valahol már készül a végleges koncepció, de az a helyszín történetesen nem ez a bizottsági terem, „valószínűnek, bizonyosnak” nevezte, hogy a végleges álláspontok a Fidesz vezető testületeinek ülésén alakulnak ki. Megismételjük: a választójogi reformot előkészítő bizottság nem készít elő semmit, mert már esetleg van végleges koncepció, vagy előkészít valamit, ami végül bizonyosan nem az lesz, amit előkészített, mert arra a kutya sem kíváncsi. Így megy ez.

Salamon Lászlónak különös rutinja lehet az ilyen eljárásban, hiszen ezt már átélte nem is oly régen, még az alkotmány-előkészítő bizottság ülésén, és valóban, ők lelkesen készítették elő az új alaptörvényt, amelynek végül aztán semmi köze nem lett ahhoz, mint amit ők kidolgoztak.

Vannak ilyen emberek. Szeretnek potom pénzért elelnökösködni némely bizottságokban, amelyek úgy tesznek, mintha dolguk lenne, miközben az égadta egy világon semmi másra nem jók, mint hogy fönntartsák valaminek a látszatát, amit már egyébként sem hisz senki, de legalább van mire hivatkozni, ha a gaz ellennek akadékoskodni támadna kedve.

Hogy egy klasszikust idézzünk: „valószínű, bizonyos”, hogy a rendszer csalogatja elő a jobb sorsra érdemesebb emberekből ezt a szolgalelkűséget. A rendszer, amely arra kényszeríti őket, hogy vasúton írjanak alkotmányt, választójogi reformot, elnökösködjenek semmire sem való bizottságokban, és a hatalmat érezvén maguk fölött mindig lesznek olyanok, akik ezt a szerepet élvezettel játsszák. A rendszer erre alapozza önnönmagát – arra, hogy az ember megalázható, és olykor még élvezi is. *(A szerk.)*

Vélemény

A dühös rendvédelmi szakszervezetekről ír Fekete Gy. Attila

Négy év óta nem kaptak béremelést, miért mondanának le most a nyugdíjkedvezményeikről? →13

Likviditásmenedzsment Kriván Bence tollán

Nagy bukták után bővítik a pénzügyi ismereteket. →13

9 770133 175036 11109